Nr 31
Losse nummers f 1,30
België 21 F.

bobo

leuk en leerzaam

bobo

Eindelijk is het zo ver. Papa en mama hebben nu ook vakantie. En nu gaan ze met z'n allen heel ver weg. Met een vliegtuig. Naar een land waar bijna altijd de zon schijnt! „Mag Duiker ook mee?" vroeg Krabbel.

Maar nee, dat kan niet. Duiker blijft bij oom Slokop, die goed voor hem zal zorgen. „Dan blijf ik ook thuis," zegt Krabbel. Maar dat mag ook niet. Krabbel huilt. En Duiker blaft in oom Slokop's armen.

„Nu ophouden met dat gehuil," zegt papa. Boemsi huilt nu ook, omdat ze ineens denkt dat ze bang is: „Ik dúrf niet zo hoog!"

Maar als het vliegtuig vertrekt, vinden ze het allemaal prachtig! „Moet je kijken," roep Bobo, „hoe klein alles wordt!" Alles op de grond wordt kleiner en kleiner. „Ik zie oom Slokop en Duiker!" roept Krabbel. Maar dat is niet waar, hoor! Dat zou ze alleen zo graag WILLEN...

ver van huis

Even later zijn alle traantjes vergeten. Dát vinden de kinderen leuk, ze krijgen een eigen tafeltje. „Wat gek," zegt Boemsi, „dat je zo hoog ook kunt eten!" Ze vliegen nog hoger dan de vogels en de wolken!

Eindelijk zijn ze er. Vreemde mannen kijken in hun koffers. „Dat is douane," zegt mama. „Sommige dingen mag je niet meenemen naar een ander land. De douane kijkt of je ze ook echt niet hebt." Boemsi vindt het maar niks.

De man zegt iets tegen Boemsi. Daar verstaat ze NIETS van. „Praat toch gewoon!" roept Boemsi.

Papa vertelt dat de man háár ook niet verstaat. „Ik ben met het vliegtuig!" doet Boemsi de man dan voor.

En dan zijn ze eindelijk in het park, waar ze een tijd gaan wonen. „Daar is de zee!" roept Bobo. Boemsi zegt: „Als die kinderen maar gewoon praten. Ik kan toch niet aldoor zo raar doen met handen en voeten!"

Jip en Janneke

Water pistool

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Oom Henk is geweest. En hij heeft zoiets mooois meegebracht. Een waterpistool. Voor Jip. Maar Janneke mag er ook mee spelen. Om de beurt.

Jip eerst. Hij spuit de poes nat. Die arme Siep. Ze springt hard weg. Van angst.

En nu spuit Jip een hele straal in ooms nek. En oom zat net zo fijn de krant te lezen.

Wacht even deugniet, zegt oom Henk. Ik zal jou wel krijgen. En hij loopt hard achter Jip aan. Jip gilt en holt hard weg. Om de tafel. Heel hard om de tafel.

Daar heb ik jou, roept oom Henk. En nu krijg je een pak voor je broek.

Maar Jip spuit een heel straaltje water op ooms jas. En oom Henk vlucht weg.

Och, nou is het leeg. Mag ik het nog eens vol laten lopen?

Nee, zegt moeder. Nou heb ik genoeg water in de kamer gehad. Ga er maar mee naar buiten.

En nu mag Janneke.

Ze gaan in de zandbak. En Janneke spuit Jip nat. En het wordt een heel gevecht. Een watergevecht.

Kom, zegt Jip. Nou gaan we een gracht maken. In de zandbak.

Janneke neemt het emmertje. En ze laat het vol lopen aan de kraan. En ze komt ermee aan.

Ze maken een hele diepe gracht. Vol met water. En Jip heeft een klein bootje. Dat kan erin varen. En het kleine negerpopje mag erin zitten.

Als Jip en Janneke blazen, gaat het scheepje vooruit. Tot het omvalt. Het arme negertje valt in de gracht.

En dan doet Jip weer water in zijn pistool. Helemaal vol.

Ga je mee? zegt hij. Janneke gaat mee.

Ze sluipen naar binnen.

En Jip spuit een hele grote straal op het hoofd van oom Henk.

Wat deksel! roept oom Henk. En hij veegt met zijn zakdoek over zijn haar. Maar het is heel vies water. Het is modderwater uit de zandbak. En moeder is heel boos.

En nou er uit, roept ze. En nooit meer met dat ding in de kamer.

Het is mijn eigen schuld, zegt oom Henk. Dan had ik hem maar niet zo'n cadeau moeten geven.

En Jip en Janneke gaan weer naar hun gracht. En ze maken een hoge toren. Van modder.

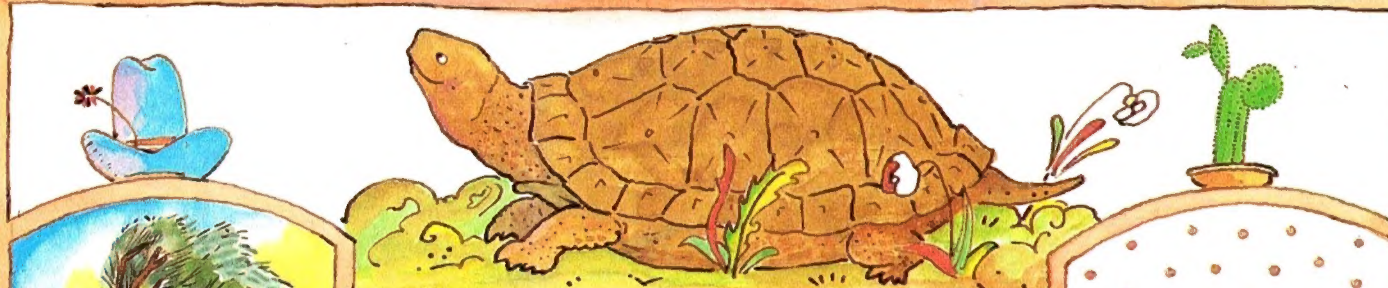
Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

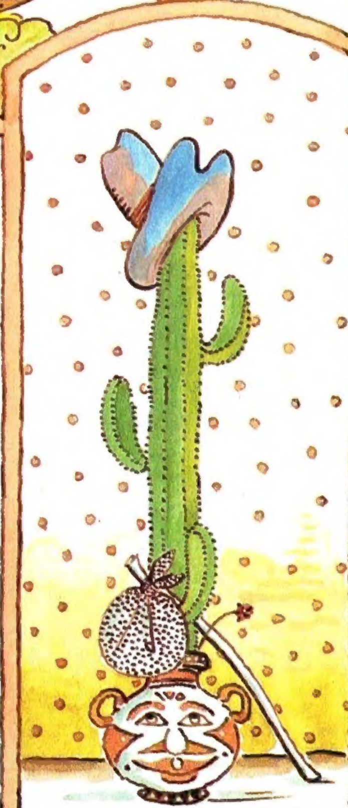
Ik wil als vriend
een schildpad.
We maken samen
een grote wandeltocht
door de bergen
van Griekenland.
Maar we doen het wel
héél kalmpjes aan.
Als het avond wordt,
zet ik mijn tentje op
en mijn vriend
kruipt in zijn schild.

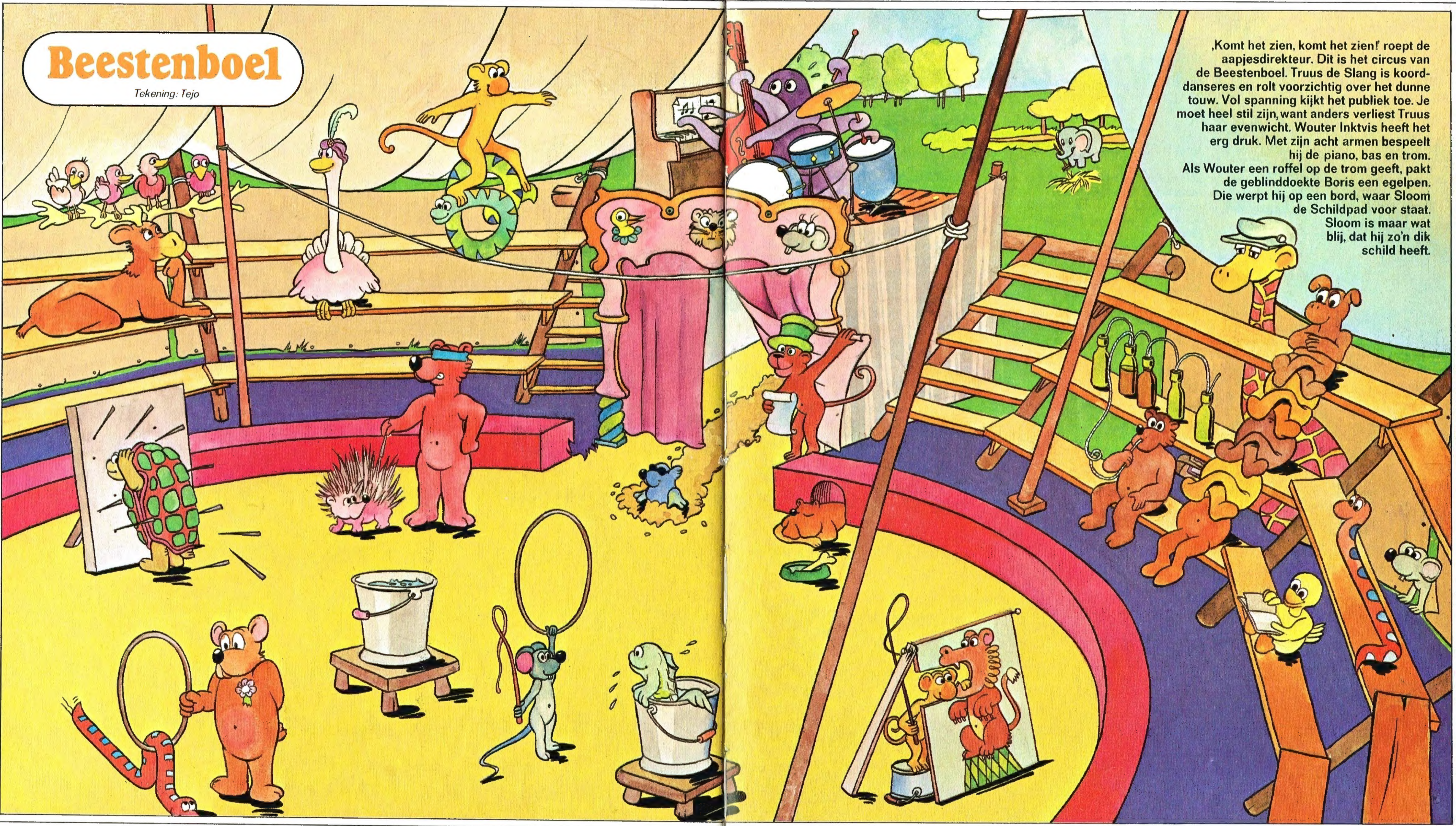
Ik: „Hoehoe, schildpad
ben je thuis?"
Mijn vriend: „Snurk, snurk."
Ik: „Klopklop, schildpad
ben je thuis?"
Mijn vriend: „Snurk, snurk."
Ik: „Hoehoe
klopklop
schildpad,
ben je thuis?"
Mijn vriend: „Woe... haaa... gaap
ik doe mijn winterslaap."
Ik: „O,
tot het voorjaar
dan maar".
Mijn vriend: „Daaaag
grrr... snurk."

Beestenboel

Tekening: Tejo

,Komt het zien, komt het zien!' roept de aapjesdirekteur. Dit is het circus van de Beestenboel. Truus de Slang is koorddanseres en rolt voorzichtig over het dunne touw. Vol spanning kijkt het publiek toe. Je moet heel stil zijn, want anders verliest Truus haar evenwicht. Wouter Inktvis heeft het erg druk. Met zijn acht armen bespeelt hij de piano, bas en trom.
Als Wouter een roffel op de trom geeft, pakt de geblinddoekte Boris een egelpen. Die werpt hij op een bord, waar Sloom de Schildpad voor staat. Sloom is maar wat blij, dat hij zo'n dik schild heeft.

En wat er toen gebeurde.....

Tekst: Simone Schell
Tekening: The Tjong Khing

Weet je nog van dat meisje Anoes, dat haar speelgoed in de rugzak van oom Beer stopte?
Die oom ging op wandelreis naar de bossen.
Eerst had hij niets in de gaten.
En wat er toen gebeurde...

Weet je nog dat ik in Fanf was? Het dorpje waar de Prins woonde? Welaan. In Fanf was maar één straat en aan de voet van de heuvel werd dat straatje een pad. Ik liep over dat pad omhoog en dacht: „Zou hier iemand wonen?" Toen ik boven kwam, zag ik dat jongetje staan. Een heel droevig jongetje. Dat zag ik meteen. Grote pikzwarte droevige ogen had hij, die een beetje te dicht bij elkaar stonden. Een droevige neus en een droevige mond. Alles aan dat jongetje was droevig. Ik denk dat hij ongeveer vijf jaar oud was. Ja, zeker vijf, want hij was nogal groot. Ik bleef staan. Misschien wilde hij alleen maar dat gekke te kleine jasje niet aan en die domme muts niet op want het was werkelijk een heel domme muts. Zo één met een bal er aan. Vroeger wilde ik nooit zo'n muts op en dat jasje dat zat vast niet lekker. Hij moest het natuurlijk aan van zijn moeder en hij wilde het niet. Daarom was hij zo droevig.
„Hallo," zei ik.
Geen antwoord.
„Moet je niet naar school?"
Geen antwoord.
„Woon jij in dit huis?"
Geen antwoord.
Dan moest hij maar droevig blijven, besloot ik. Als hij toch niet met me wilde praten. Ik liep door, maar die grote pikzwarte ogen volgden me. Wat wilde hij toch? Ik liep terug en ging tegen de muur van zijn huis aanzitten en zette de rugzak tussen mijn knieën. „Ik ken een meisje," zei ik. „Ze heet Anoes en ze heeft haar speelgoed in mijn rugzak gestopt en nu loop ik daar maar mee te sjouwen. Wil je Zwef zien? Zwef is een clown." Hij knikte alleen maar en ik pakte Zwef. „Goedemorgen, Zwef. Kan jij niet even grappig zijn?" Ik liet Zwef over mijn hand duiken. Het jongetje lachte niet maar hij keek wel een ietse pietsje vrolijker. Ik liet Zwef nog eens duiken.
Hopla, een dubbele koprol, hopla een sprong in de lucht. Hopla, hopla! Ik deed alsof Zwef weg wilde lopen. „Kom hier, jij," riep ik. Zwef sprong en dook onder mijn knieën door maar het jongetje lachte nog steeds niet.
„Het lukt niet," fluisterde Zwef. „Probeer het maar eens met Dotje."
Ik liet Dotje zien. „Lief, hè? De hond van Anoes heeft er een voetje afgebeten. Maar ja.." zei ik.
Toen ik dat had gezegd was dát jongetje ineens verdwenen en net toen ik weg wilde gaan kwam hij terug. Met een sokje voor Dotje. Zeker van

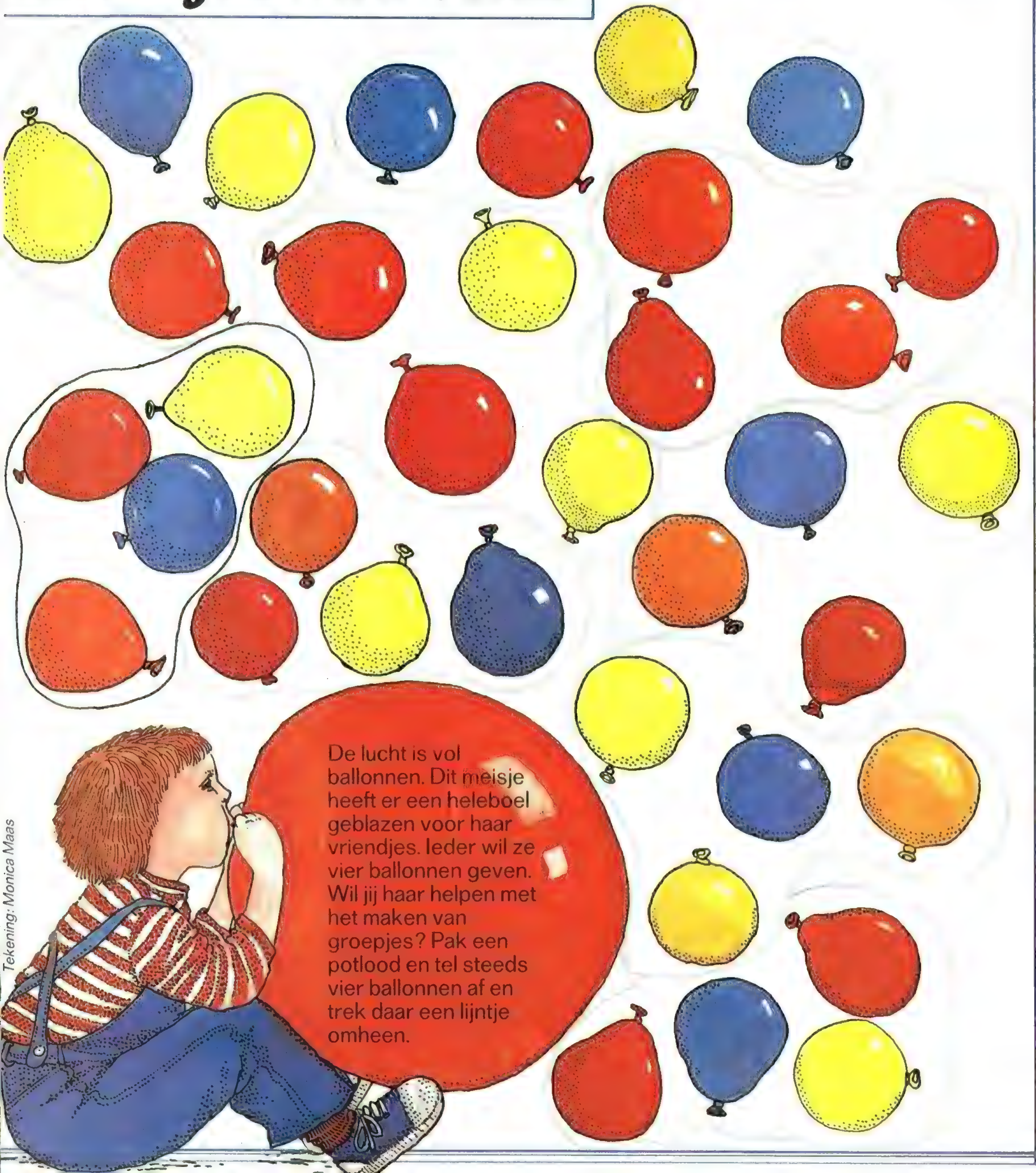

zijn eigen pop. „Dan zie je niet dat ze geen voetje meer heeft," zei hij eindelijk.
„Waarom ben jij eigenlijk zo droevig?" vroeg ik.
„Mijn hond is dood," antwoordde het jongetje.
„Ach jéé," zuchtte ik. „Daar zou ik ook droevig om zijn."
Het jongetje knikte weer. „Ik wil geen nieuwe."
„Nee, dat zou ik ook niet willen. Misschien over een tijdje."
„Ja, misschien over een week of zo," zei hij. Ik stopte Dotje maar weer terug in de rugzak en zonder er bij na te denken pakte ik de smurf.
„Daar kan je mee gummen." zei ik. Zomaar om iets te zeggen. „EEN SMÚÚÚÚÚRF," haalde hij ineens uit. „O, wat leuk, EEN SMÚÚÚÚRF."
Zijn hele gezicht begon te stralen. Zijn treurige ogen verdwenen en werden lachstreepjes.
„Wil je die hebben?" vroeg ik voor dat ik het wist. En hij zei: „JAAAAAAAAAAAAAA."

„Waar moet Anoes nu mee gummen?" schreeuwde Kiena.
„Met jouw voet," riep ik. „Je krijgt nu vast je toilettas en je sokken niet meer terug," zei die nijdige spinnekop ook nog.
Ik keek naar mijn voeten. Twee verschillende sokken, dat staat best leuk.
„Dag," zei ik tegen het jongetje. Hij had zijn jasje uitgedaan en zijn mutsje afgezet en zat lekker met de smurf te spelen.
Ik geloof dat ik de smurf hoorde gieren van het lachen.

GROEPJES VAN VIER

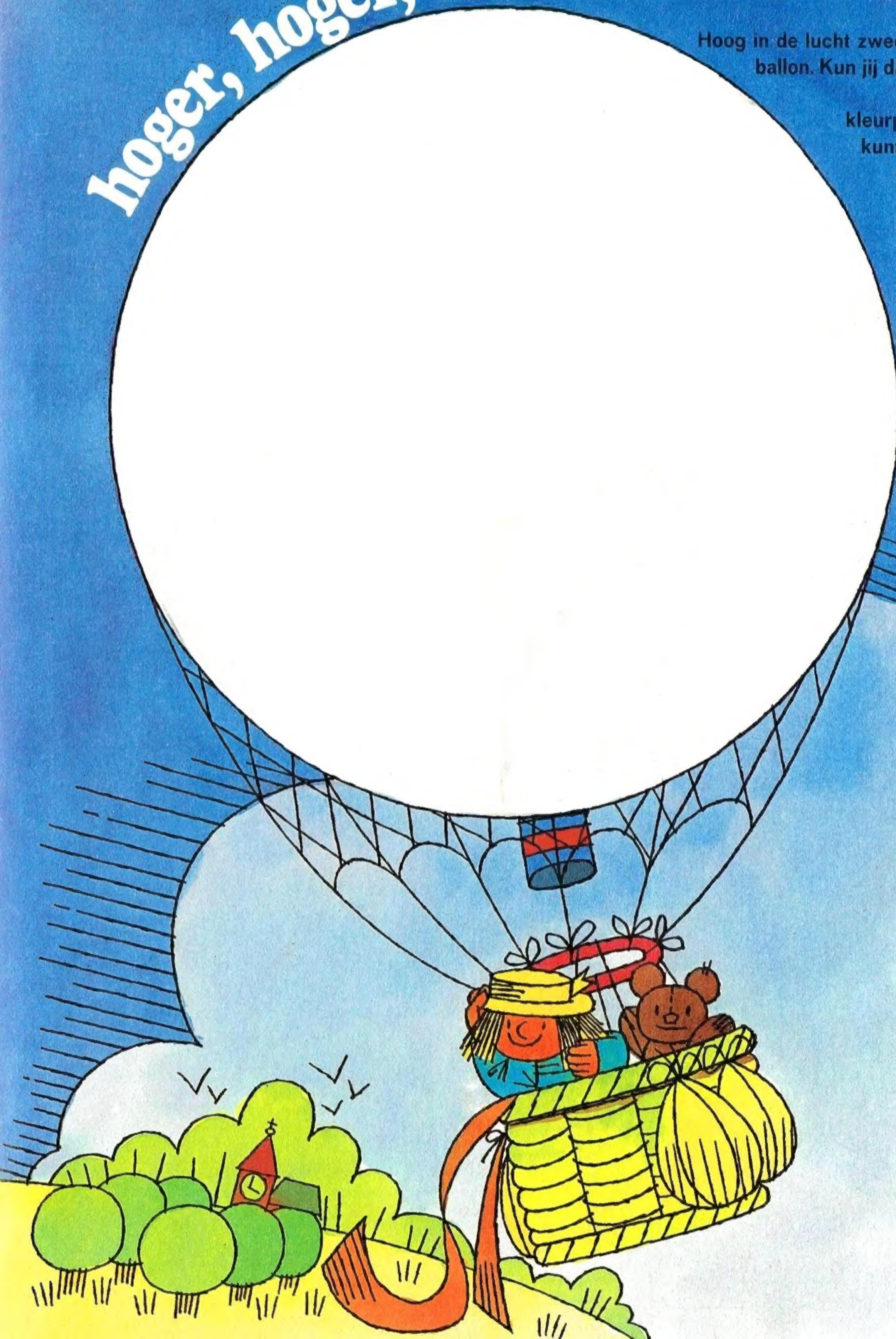

De lucht is vol ballonnen. Dit meisje heeft er een heleboel geblazen voor haar vriendjes. Ieder wil ze vier ballonnen geven. Wil jij haar helpen met het maken van groepjes? Pak een potlood en tel steeds vier ballonnen af en trek daar een lijntje omheen.

Tekening: Monica Maas

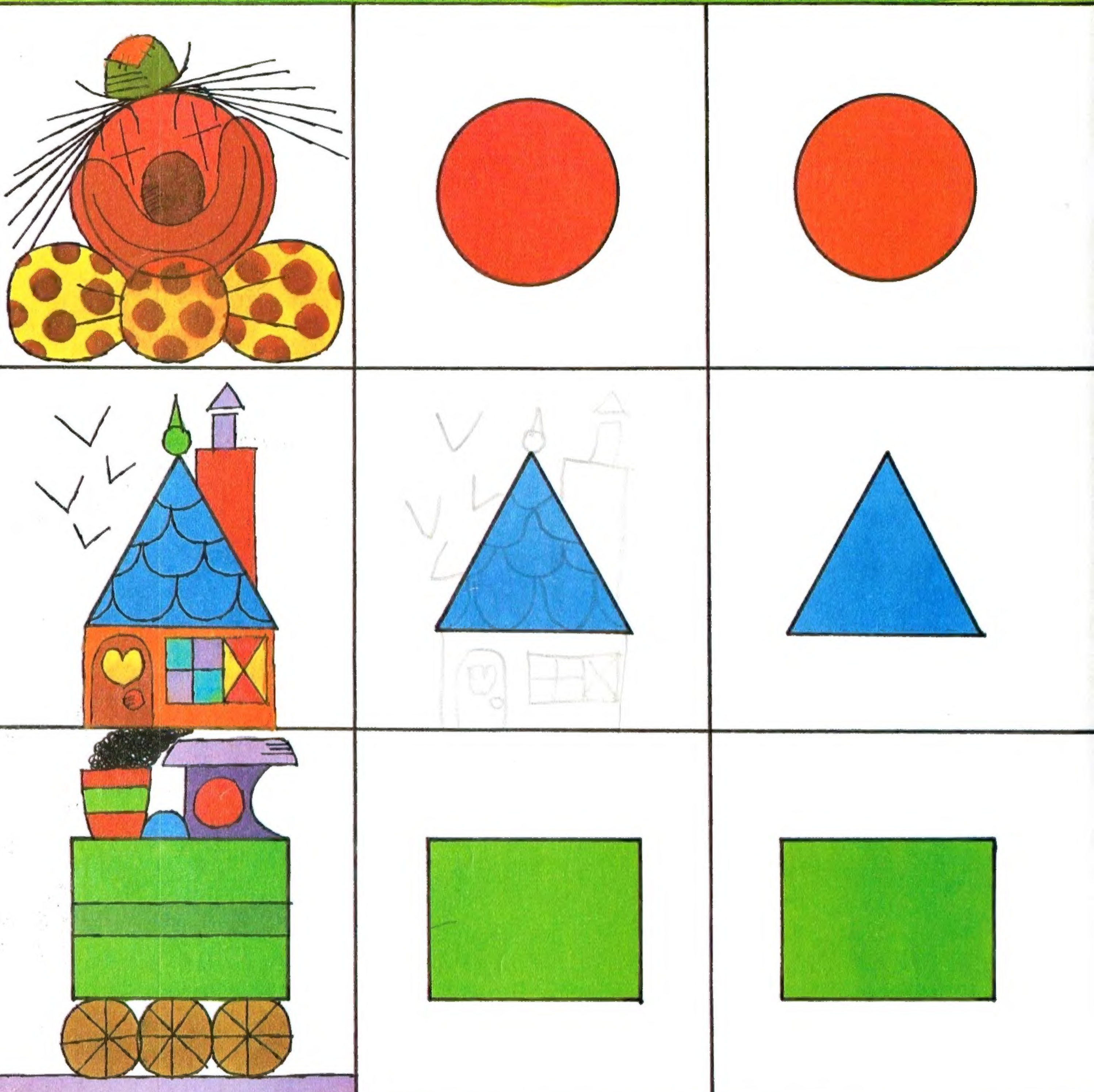
hoger, hoger, steeds maar hoger . . .

Hoog in de lucht zweeft een kale, witte luchtballon. Kun jij daar een vrolijke kleurige ballon van maken? Met kleurpotloden of viltstiften. Je kunt hem ook versieren met spulletjes uit de keuken. Zoals macaroni, maïs, rijst of rozijnen. Vul hem anders op met gekleurde stukjes papier of met propjes, zoals je hieronder ziet. Kijk maar wat je het leukste vindt.

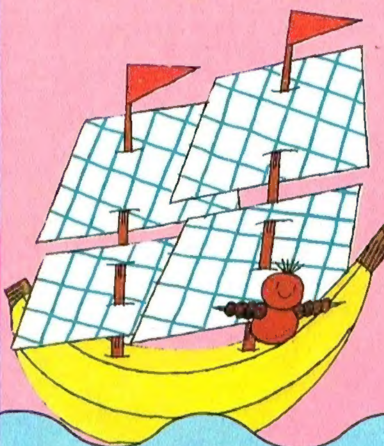
TEKEN DE FIGUREN AF

Van een rood rondje heeft de tekenaar een clowntje gemaakt. Het dak van het huisje is een blauwe driehoek. En in de locomotief zit een rechthoek. Naast het clowntje, het huisje en de locomotief zie je steeds twee figuurtjes staan. De tekenaar wilde daar ook een mooie tekening van maken. Maar hij had geen tijd meer. Probeer jij met deze figuurtjes eens verschillende tekeningen te maken.

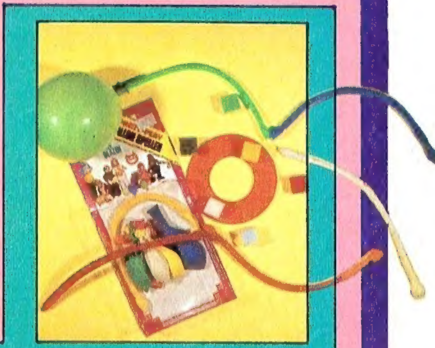
beste ouders

bananebootje

Een heerlijke smulboot als traktatie voor op school of tijdens een verjaarspartijtje. Wat heeft u hiervoor nodig? Een banaan, een papieren servetje, twee radijsjes, wat rozijnen en een paar lange en korte houten prikkers. De lange prikkers steekt u als mast in de ongeschilde banaan, met het servetje als zeil.

Het ‚matroosje' maakt u van twee radijsjes. Op de korte prikkers rijgt u wat rozijnen, dan heeft hij ook armen en benen.

BLOKJES BLAZEN

Een leuk spelletje voor een partijtje! Iedere speler ontvangt een plastic slang met een ballon eraan en een gekleurd blokje van schuimrubber. De ballon wordt door de slang heen opgeblazen en door de lucht, die uit de slang ontsnapt, wordt het blokje in een doel geblazen. Wie dat lukt, is de winnaar. In de speelgoedzaak kunt u dit ballonspelletje kopen. Prijs: f 5,95.

figuurtjes leggen

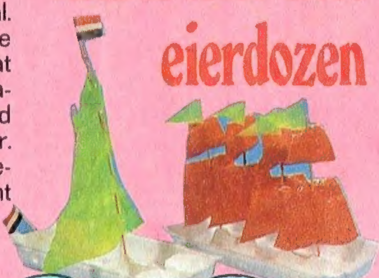

Door het spelen met deze figuurtjes wordt het gevoel voor kleur, vorm en verhoudingen bij een kleuter spelenderwijs ontwikkeld. Deze mozaïkdoos van Jumbo kost f 5,70. Te koop in de speelgoedzaak.

knutselen met eierdozen

Op veel kleuterscholen wordt geknutseld met ‚waardeloos' materiaal. Heeft u toevallig een lege eierdoos liggen? En wat stokjes en gekleurd papier? Dan zet uw kind deze eierboot zó in elkaar. Zorgt u wel voor een goede lijmsoort, dit voorkomt teleurstellingen!

dag BEESTENBOEL

Sloom de Schildpad, Truus de Slang, Blauw de Inktvis en alle andere dieren van de Beestenboel nemen deze week afscheid van de Bobo-lezertjes. Maar op de televisie kan uw kleuter ze nog rustig bekijken. Tot eind augustus, één keer per week, rond de klok van zeven uur, beleven ze nog allerlei grappige avonturen.

Een mini-televisie zit er volgende week in Kleutertje Knutsel. Maar nog geen filmpje. Die wordt in Bobo nr. 33 aangeleverd. Misschien kan uw kleuter op een lange strook alvast zélf een film tekenen, dan kan hij volgende week toch televisie kijken.

bobo **Nr 31 - 3 augustus 1979**
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Zo heet het allemaal

Tekst: Dolf Verroen
Tekening: Reintje Venema

SUPERMARKT

koekjes
koffie
zeep
groente
limonade
tandenborstel
truitje
sokken
speelgoed
(maar dat kopen we niet)
suiker
melk
alles in het wagentje
wil jij er ook in?
of help je duwen?
zo
nu samen naar de kassa!

